

RESSÒ DE LA PARAULA

De vacances amb Ell

Si en conèixer i contemplar Jesús estem convençuts que Ell i els seus no van defugir participar en la festa humana sempre que ho requeria l'ocasió, podem fer un pas més i aconseguir que les nostres festes, el nostre descans i gaudi del temps lliure també els visquem «amb Ell».

No hi ha moment en la nostra vida de creients que pugui ser viscut al marge de Jesús, és a dir, prescindint o deixant de banda la seva presència. Però això cal recordar-ho especialment, no només en les ocasions de dolor, sinó també quan gaudim de la vida. En els moments de goig humà tenim la temptació d'oblidar-nos d'Ell, en el sentit de deixar de costat la nostra relació vital amb Ell, com si aquests moments fossin parèntesis, que res tinguessin a veure amb aquesta relació.

La relació vital d'un creient amb Jesucrist és un diàleg de fe i d'amor constant. Això no vol dir que siguem conscients en tot moment de la seva presència, però sí que qualsevol circumstància, en ser pensada o reflexionada, espontàniament remet a Ell, a la seva companyia. I precisament les vacances n'ofereixen múltiples possibilitats. Perquè les vacances:

—Encara que per a molts siguin la recerca d'una evasió en el bullici, bé poden aportar moments de silenci. Aquest silenci que facilita la trobada amb un mateix, la refle-

xió i la pau interior. I aquesta trobada és condició i possibilitat per trobar-se amb Crist.

—Encara que són ocasió de conèixer més gent i més ambients, també faciliten l'aprofundiment de les relacions en l'àmbit de la convivència, en el marc de l'amistat. I l'oració cristiana és trobada i relació d'a-

mistat amb Crist, «amb aquell que sabem que ens estima».

—Encara que proporcionin descans i relax, també faciliten el creixement en la vivència d'una pau més profunda i duradora, quan és temps de descobriment de veritats, realitats belles, i de fer el bé. I Ell és la nostra pau, en qui descansen els nostres anhels més profunds de Veritat, de Bé i de Belle-

sa. —Encara que molts surtin d'elles «sabent més coses» (lectures, viatges, converses, etc.), també poden ser ocasió de coneixement de veritats profundes sobre la vida. I Ell és la Veritat.

—Encara que solen ser oportunitat de gaudir contemplant coses belles, com paisatges, monuments, museus, etc., més es gaudeix quan totes aquestes realitats són reconegudes com a fragments del que és la Belle-

sa i ens ofereix la seva companyia. —Encara que de vegades són temps d'ajuda desinteressada, més felicitat donen quan es viuen en companyia del que és el mateix Bé i font de tota alegria.

Amb Ell es viu més, es gaudeix més de la vida, hom s'endinsa en un mar sense límit de felicitat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Veniu ara... i reposeu una mica»

M'ho deia una mare: «Tinc els nens a colònies». I un jove, ahir: «Dilluns marxo de campaments». Activitats per a educar els infants i joves en el temps lliure. No tant per omplir el llarg temps d'estiu sinó per descobrir com n'és d'enriquidora la convivència i l'amistat, quants valors podem admirar i estimar en els altres. I, tot això, en plena naturalesa, contemplat la preciositat d'aquesta obra meravellosa de Déu.

Però, no sols els infants i joves. Avui es fa gairebé necessari per a tothom desconnectar de l'activisme laboral i cercar uns dies de descans. Si pot ser canviant de lloc de residència, encara millor.

En el cor de l'estiu, l'Evangeli d'avui recull la invitació de Jesús als seus deixebles per anar-se'n de

vacances: «*Veniu ara tots sols en un lloc desoblat i reposeu una mica. Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar.*»

Els deixebles tornaven d'una missió apostòlica. Venien cansats però contents. Volien explicar a Jesús tot el que havien fet i ensenyat. Però, la gent que va i ve no els deixa tranquils. I Jesús cerca una estratègia: marxar tots sols en la barca, cap a un indret més tranquil. Hi van junts, com una família; no cadascú pel seu compte.

Amb tot, sorgeix l'imprevist: «*algú els veié... molts ho van saber... una multitud els espera.*» I es planteja el dilema: què cal prioritzar, el projecte inicial del descans o la novetat d'aquella multitud que els espera? La resposta és clara per a Jesús:

amb una compassió que no es queda en sentimentalismes inoperants, es posà a instruir llargament la multitud.

És una lliçó per a tots: el dret legítim al propi descans no és excusa per oblidar el deure de socórrer les necessitats del germà.

Les vacances no excusen les nostres obligacions d'ajudar el qui ho necessita; de fomentar els valors de convivència i vida familiar; d'enriquir el nostre esperit amb una bona lectura o amb l'admiració de la naturalesa; de respectar el nostre cos i el dels altres; de viure i celebrar la nostra fe.

Així, en el retorn manifestarem no la pena d'un do exhaurit sinó la joia d'un temps aprofitat.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

De vacaciones con Él

Si al conocer y contemplar a Jesús estamos convencidos de que Él y los suyos no huyeron participar en la fiesta humana siempre que lo requiera la ocasión, podemos dar un paso más y lograr que nuestras fiestas, nuestro descanso y disfrute del tiempo libre también lo vivamos «con Él».

No hay momento en nuestra vida de creyentes que pueda ser vivido al margen de Jesús, es decir, prescindiendo u olvidando su presencia. Pero esto hay que recordarlo especialmente, no sólo en las ocasiones de dolor, sino también cuando disfrutamos de la vida. En los momentos de gozo humano tenemos la tentación de olvidarnos de Él, en el sentido de dejar a un lado nuestra relación vital con Él, como si esos momentos fueran paréntesis, que nada tuvieran que ver con esa relación.

La relación vital de un creyente con Jesucristo es un diálogo de fe y de amor constante. Eso no quiere decir que seamos conscientes en todo momento de su presencia, pero sí que cualquier circunstancia, al ser pensada o reflexionada, espontáneamente remite a Él, a su compañía. Y precisamente las vacaciones ofrecen múltiples posibilidades para ello. Porque las vacaciones:

- Aunque para muchos sean la búsqueda de una evasión en el bullicio, bien pueden aportar momentos de silencio. Ese silencio que facilita el encuentro con uno mismo, la reflexión y la paz interior. Y este encuentro es condición y posibilidad de encontrarse con Cristo.
- Aunque son ocasión de conocer más gente y más ambientes, también facilitan la profundización de las relaciones en el ámbito de la convivencia, en el marco de la amistad. Y la oración cristiana es encuentro y relación de amistad con Cristo, «con aquel que sabemos que nos ama».
- Aunque proporcionan descanso y relax, también facilitan el crecimiento en la vivencia de una paz más profunda y duradera, cuando es tiempo de descubrimiento de verdades, realidades hermosas, y de hacer el bien. Y Él es nuestra paz, en quien descansan nuestros anhelos más profundos de Verdad, de Bien y de Belleza.
- Aunque muchos salgan de ellas «sabiendo más cosas» (lecturas, viajes, conversaciones, etc.), también pueden ser ocasión de conocimiento de verdades profundas sobre la vida. Y Él es la Verdad.
- Aunque suelen ser oportunidad de disfrutar contemplando cosas bellas, como paisajes, monumentos, museos, etc., más se goza cuando todas estas realidades son reconocidas como fragmentos del que es la Belleza y nos ofrece su compañía.
- Aunque a veces son tiempo de ayuda desinteresada, más felicidad dan cuando se viven en compañía de quien es el mismo Bien y fuente de toda alegría.

Con Él se vive más, se disfruta más de la vida, se adentra uno en un mar sin límite de felicidad.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Fent xarxa entre els santuaris de la diòcesi

El dijous 21 de juny va tenir lloc a Piera una Primera Trobada de Responsables de Santuaris del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. El motiu que els va aplegar era conèixer més de prop la realitat d'aquest nou santuari del Sant Crist i, a partir d'aquí, compartir les diferents realitats pastorals dels altres santuaris de la diòcesi. Van assistir a la reunió representants dels santuaris del Sant Crist, que feien d'amfitrions, del Vinyet (Sitges), de la Mare de Déu de Foix (Torrelles de Foix), de la Mare de Déu de Penafel (Santa Margarida i els Monjos) i de la Mare de Déu de Montserrat. També hi eren els responsables d'algunes ermites amb gran devoció mariana, dedicades totes a la Mare de Déu de la Salut, als termes de Sant Feliu de Llobregat i del Papiol. No va poder assistir cap representant d'una tercera ermita de la Salut, present al municipi de Collbató.

El delegat diocesà de Santuaris, Peregrinacions i Turisme i rector també del Santuari de Montserrat, el P. Joan Maria Mayol, va informar sobre la trobada de Responsables de Santuaris de Catalunya i les Illes que se celebrà el mes de març al Santuari de la Cova de Sant Ignasi a Manresa i, a nivell de l'Estat

espanyol, del Encuentro que tingué lloc a Sevilla a finals de maig.

La trobada va servir també per parlar de l'oportunitat de fomentar la presència d'agents de pastoral que ajudessin els visitants a fer una experiència de pregària, a través d'un acte religiós senzill, com ara l'Àngelus, el cant de la Salve o una altra oració, encenent un ciri, posant unes flors, etc.

Va sorgir també la proposta de realitzar en els diversos santuaris, un dia a l'any, un recés-convivència-formació per a aquests agents pastorals.

Una dificultat que s'observa en els santuaris petits és la de tenir-los sempre oberts. En aquest sentit es valora positivament el fet que almenys des de fora el visitant pugui veure l'interior, tingui a l'abast informació sobre la seva història i pugui deixar una pregària, encendre una llum votiu...

Es va projectar de fer divulgació dels santuaris de la diòcesi a través del web del Bisbat de Sant Feliu i també amb un fulletó o tríptic informatiu que, a més del caràcter cultural o gastronòmic dels llocs, tingui en compte el fet singular religiós que els constitueix com a santuari, així com les diferents celebracions de la fe i de devoció popular que hi tenen lloc al llarg de l'any.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

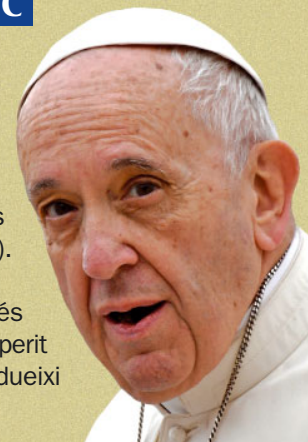

@Pontifex: «La pau es construeix començant per les cases, els carrers, les botigues, allà on la comunió es plasma de manera artesanal» (12 de maig).

@Pontifex: «A Jesús no se li respon segons els càlculs i les conveniències del moment, sinó amb el "sí" per a tota la vida» (12 de maig).

@Pontifex: «Convido els professionals de la comunicació que promoguin un periodisme de pau al servei de totes les persones, especialment d'aquelles que no tenen veu» (13 de maig).

@Pontifex: «No hi ha llibertat més gran que deixar-se guiar per l'Esperit Sant i permetre-li que ens condueixi allà on vulgui» (14 de maig).

Gran convit de noces al santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Més de set-cents pelegrins de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa han participat a França, en un emotiu convit de noces sota el lema «Feu el que Ell us digui».

Aquesta suggeridora frase de Maria a les noces de Canà ha estat enguany el centre d'interès del pelegrinatge hospitalari que del 28 de juny al 2 de juliol ha tingut lloc al santuari de la Mare de Déu de Lourdes.

Un any més, la convocatòria de l'Hospitalitat ha comptat amb una bona representació de pelegrins de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat: de Sant Vicenç dels Horts, de Vilafranca del Penedès, de Corbera de Llobregat, de Vilanova i la Geltrú, de Sant Feliu, entre els quals no van faltar diversos preveres, diaques i semi-

naristes. L'experiència per a tots ells ha estat realment enriquidora. Als peus de la Mare de Déu han renovat la seva fe i han pogut experimentar amb força la predilecció de l'amor de Déu cap als més petits.

Al santuari de Lourdes la línia entre la malaltia i la salut, entre la capacitat i la discapacitat, esdevé molt i molt estreta. Davant de Déu, sota la mirada amorosa de Maria, no tenen tanta importància els elements accidentals de la condició humana. En l'escola de Maria, que és també la de Jesús, només s'examina de l'amor. Un amor que a Lourdes, entre aquells que, segons els criteris del món, sembla que tindrien més motius per a no tenir-lo, es fa especialment palès. Any rere any, el testimoniatge dels malalts sacseja profundament el cor d'hospitalaris i pelegrins, també la seva fe, i els fa descobrir el tre-

sor d'un encontre en el qual no hi ha tantes diferències com semblaria. L'experiència és especialment corpenedora en el més d'un centenar de joves escolars que durant aquests dies estan al servei dels malalts.

El programa a Lourdes de l'Hospitalitat apenas canvia amb el pas dels anys: eucaristies a les diverses basíliques i a la gruta, processons de les torxes i del Santíssim, celebració del Perdó, paella popular i festival de comiat... Tanmateix, a Lourdes sempre tot és nou! El Senyor sempre es fa present d'una manera nova, transformant en vi l'aigua oferta de la nostra vida.

Aquest és el gran miracle de Lourdes! La guarició interior i la purificació que fa possible en tantes i tantes persones que hi acudeixen amb el cor disponible.

El 164è pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa ha comptat enguany amb la presència destacada del cardenal Joan Josep Omella i del seu bisbe auxiliar Toni Vadell.

En les seves intervencions, formals i informals, tots dos van insistir en la importància de deixar-se transformar per l'experiència de Lourdes. Sota el guiatge de la Mare de Déu, van convidar a descobrir en els malalts el «signe de la presència viva de Jesucrist entre nosaltres». «Els ens ajuden a descobrir el sentit autèntic de la vida —va recordar convençut el cardenal Omella—. El contacte atent i amorós amb els malalts ens porta a una trobada profunda amb el Senyor. Els dies del pelegrinatge són un petit tast del que haurien de ser tots els dies de l'any».

AGENDA

► **Final de curs de la Cúria.** Tindrà lloc el proper divendres 27 de juliol. Aquesta és una de les cites habituals de la Cúria —treballadors, col·laboradors i voluntaris— que un cop al trimestre es reuneix amb el bisbe Agustí a l'entorn de la taula de l'Eucaristia i un refrigeri de germanor, habitualment a l'inici de curs, per la Missa Crismal i abans de les vacances.

Tancament per vacances. Com és habitual, les oficines de la Casa de l'Església romandran tancades al públic de l'1 al 31 d'agost, ambdós inclosos.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 84 / Mt 12,46-50]. □ *Urgell:* beats Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Dimecres [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-

21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dijous [Jer 2,1-3.7-8.12-13 / Sl 35 / Mt 13,10-17]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Divendres [Jer 3,14-17 / Sl: Jer 31,10-13 / Mt 13,18-23].

■ *Sant Feliu de Llobregat:* Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs.

de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dissabte [Jer 7,1-11 / Sl 83 / Mt 13,24-30]. Santa Caterina Thomàs, verge agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i màrtir; sant Pere Poveda, prevere i màrtir, fundador de la Institució Teresiana.

29. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jo 6,1-15]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Fèlix II, papa (romà, 483-492).

Diumenge XVI de durant l'any (B)

COMENTARI

Jesús veié una gentada i se'n compadí

Una col·lecció d'oracles contra els últims reis de Judà forma la secció Jer 21-23 que acaba amb l'anunci d'un pastor que guiarà el Poble tal com vol el Senyor.

Quan la deportació a Babilònia primer pensaven: Déu ja no defensa el seu Poble de manera incondicional.

Els profetes fan madurar el judici mostrant que la salvació passa per reconèixer (23,10s) que *el país és ple d'adúlter* —infidels a l'Aliança—; i els més culpables són: *reis* (21-22), *profetes i sacerdots* (23,11).

Per això Jeremies en nom de Déu denuncia: *Ai dels pastors que perden les ovelles del meu ramat*.

L'oracle té triple contingut: primer *passaré comptes amb els pastors que perden les ovelles del meu ramat per reclamar tot el mal que heu fet*. Després *Jo mateix recolliré totes les ovelles que em queden i les faré tornar als seus prats*. Finalment *el donaré pastors que les menin*; i en un futur llunyà (*Vénen dies*), complint de ple la gran promesa, *faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David*.

La secció 2,11-22 és el punt central d'Ef dividit en tres parts: a) v. 11-13 contrast entre l'*abans* dels pagans *lluny de Déu* i l'*ara* dels incircumcisos als qui *la sang del Crist ha aprofitat*; b) v. 14-18 humanitat reconciliada per *Crist que ha posat pau entre els dos pobles creant una humanitat centrada en Ell*; c) v. 19-22 *Crist, pedra angular* i protagonista en la construcció de l'Església al servei d'una humanitat pacificada.

L'Evangeli presenta un projecte de vacances per als Apòstols: *Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*. Hi ha plena legitimitat: *Molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar*.

Hi ha un imprevist: *Algú els veié*. *Molts ho van saber, hi van córrer a peu i arribaren primer que ells*. Què prevaldrà: el projecte de Jesús o la situació de la *gentada que eren com ovelles sense pastor*?

Resposta: *Jesús veié una gran gentada i se'n compadí perquè eren com ovelles sense pastor*.

Per damunt del dret legítim al propi descans, preval el deure de socórrer el germà necessitat. Així Jesús primer *es posà a instruir-los llargament* i després multiplicarà miraculosament *cinc pans i dos peixos*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs. / Per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha aprofitat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedir os cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—. Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Señor-nuestra-justicia.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.